

ביאור בדרך אפשר

1 מסך ה'פרסא' ונמשכים לעולם הבריאה (אם כי במידה מצומצמת), גם "אור
 2 הקר" בוקע עימם מבעד למסך הפרסא ויורד ומאיר בבריאה יצירה-
 3 עשיה, המענה על כך הוא שאמנם "אור הקר" יורד ונמשך גם לבריאה,
 4 אבל מכל-מקום אין זה כמו גילוי אור הקו שמאיר
 5 באצילות, אלא מהות אחרת פנין
 6 שבהמשכתם של האורות של
 7 עולם האצילות לבריאה יצירה-
 8 עשיה נעשים בבחינת ריבוי
 9 הפלים המגדירים ומגבילים את
 10 האור ומיעוט האור³⁸ עצמו
 11 ושינוי זה שעניינו צמצום והגבלת
 12 האורות גורם שגם "אור הקר" הנמשך
 13 עמם יהיה אור במהות אחרת מאשר
 14 "אור הקר" עצמו כפי שהוא מאיר
 15 בעולם האצילות.
 16 ועוד זאת, קיים ענין נוסף שבגללו
 17 יש הבדל מהותי בין אצילות לבריאה
 18 שבאצילות מאיר האור האלוקי
 19 הנעלה בכל העשר ספירות שבו
 20 כפי שהן בהתפללות זו עם זו
 21 (כמו חסד שבגבורה או גבורה שבחסד
 22 וכך בכל עשר הספירות כפי שכל אחת
 23 כלולה מכל העשר) ובהתאחדות זו
 24 עם זו, מה-שאין-בן פשנמשך
 25 האור של עולם האצילות בבריאה-
 26 יצירה עשיה, פנין
 27 שבהמשכה מאצילות אל העולמות
 28 שלמטה מאצילות היא על-ידי
 29 הפלים דעשר ספירות
 30 דמלכות, כי עיקר ההתהוות של
 31 הנבראים בתור "יש" ו"מציאות" היא
 32 באמצעות ספירת המלכות שבה
 33 האורות דעולם האצילות עוברים
 34 צמצום כדי לרדת לעולמות בריאה-
 35 יצירה עשיה (כמבואר באותה אגרת
 36 הקודש בספר התיניא ולכן הרי זה
 37 רק כפי שהוא במדרגה
 38 פרטית דספירת המלכות וכבר אין בכך אהרה של כל עשר הספירות
 39 דאצילות כפי שהן בהתכללות ובהתאחדות. ועל-דרך החילוק ההבדל
 40 בין מאמר חכמינו ז"ל אצל בי עשרה שכינתא שריא³⁹ על כל
 41 עשרה יהודים השכינה שורה לבין אחד שיושב ועוסק בתורה
 42 ששכינה עמו⁴⁰, שאמנם בשני המצבים יש השראת השכינה אבל עדיין
 43 יש הבדל מהותי ביניהם שדוקא בעשרה יהודים הנאספים יחד שהם

ביאור בדרך אפשר

44 נגד עשר ספירות דאצילות, כפי שהן מציאות אחת מאוחדת שם
 45 שורה כללות האור שבפעול ספירות דאצילות, וכמו בן
 46 בספירות דאצילות גופא עצמן, שבאצילות שכל העשר
 47 ספירות הן בהתאחדות, מאיר בהן עצם האור, שזהו האור
 48 העולה על כולנה שהוא
 49 בעשר ספירות הגנוזות⁴¹
 50 כמבואר בחסידות שכאשר כמה אורות
 51 באים כאחד אזי מלבד צירוף כל אחד
 52 מהם כפי שהוא מצד עצמו, ניתוסף
 53 ומתחדש עניין אחר כתוצאה
 54 מהתאחדותם יחד, ותוספת וחידוש זה
 55 נקראת "אור העולה על כולנה" כי יש
 56 בו חידוש והוספה שלא קיימת באף
 57 אחד מהאורות הללו בפני עצמו,
 58 וה"אור העולה על כולנה" שמאיר
 59 בספירות בגלל ההתכללות
 60 וההתאחדות הוא האור של "עשר
 61 ספירות הגנוזות" (כמבואר בקבלה
 62 וחסידות שהמושג עשר ספירות מבובן
 63 של ספירות מוגדרות וחלוקות זו מזו
 64 בצורה ברורה מתחיל מעולם האצילות,
 65 אבל בכללות יותר כל השפעה
 66 והתגלות היא בדרך זו אלא שבדרגות
 67 גבוהות יותר הדבר בא בצורה יותר
 68 כללית ובחלוקה פחות מוגדרת, והוא
 69 עניין "עשר ספירות הגנוזות") שכל
 70 העשר ספירות הן
 71 בהתאחדות ממש, וכמו בן
 72 באצילות כל העשר ספירות
 73 הן באחדות, דויגמת בחינת עקודים⁴², אף-על-פי
 74 עקודים⁴², בה כל עשר הספירות
 75 "עקודים" (קשורים) בכלי אחד, היינו
 76 שההבדלים ביניהם לא ניכרים וכאילו
 77 כולם עניין אחד, וההתאחדות מעין זו
 78 קיימת גם בספירות של עולם האצילות
 79 אף-על-פי שבאצילות יש
 80 עשר פלים, וב'עקודים' הם
 81 בכלי אחד. מה-שאין-בן פשנמשך האור בבריאה יצירה-
 82 עשיה הרי זה רק כפי שהוא במדרגה פרטית והאור המאיר
 83 כתוצאה מהתכללות כל עשר הספירות כאור אחד לא מאיר בהם. ומזה
 84 מובן, שבאשר הנשמות דאצילות יורדות בבריאה יצירה-
 85 עשיה, ועל-אחת-כמה ויכמה נשמות דבריאה יצירה-
 86 עשיה ממש, שהן בדרגה עוד יותר נמוכה אזי אינן בבחינת

(38) ראה המשך תער"ב ח"ב ע' תתקנ. (39) סנהדרין לט, א. (40) ברכות ו, א. (41) ראה המשך תער"ב ח"א פכ"ז. (42) ראה המשך תער"ב ח"ג ע' א'תמח.